

(דף ק ע"א) דאיהו א תמן, ו' דאמצעיתא דאת א, איהו מזלא דכלא, דסליק באת י' עלאה דאיהו
ברישא דאת א, וכד סליק במחשבה אתמר ישראל עלה במחשבה, דאיהו י' דעל רישא דא,
ובגין דא לית מזל לישראל (דהא במחשבה סליק, וכל מזלא איהו ממנא על שעתא מתרין עשר מזלות), דאיהו
מזלא דכלא, וכל מזלות מניה תליין דאינון ו' ו', די ממנן על תריסר שעתין, דאינון ה"א ה"א,
זכאה איהו מאן דקיימא ליה שעתא.

דאיהו גלגול דכלהו דא י' דאיהו גלגל, ועם ו' אתעביד גלגול, דאיהו ברזא דס"ו מן יסוד.
דאתמר ביה (בראשית מו כו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ויש, לאתערותא דעמודא
דאמצעיתא ששים, לאתערותא דצדיק ויש, וכלא אתרמיז בצדיק דביה גלגול, ועוד יסוד תמן
יו"ד, דאתגלגל ביה ונח ביה מפל גלגולין דאתגלגל, ובגין דא (שם ב ב) ויכל אלהי"ם ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה, ואות ו' דגלגול ביה סליק צדיק לשתיין רבוא, בצדיק אינון שית, ובעמודא
דאמצעיתא סליק לשתיין, ובכתר עלאה דאיהו א סליק לשתיין רבוא, ודא איהו דור הולך ודור
בא.

אמר ליה רבי שמעון והא סבא אמר דאיהו גלגול ביסוד איהו, ותמן י' דמתגלגל ביה ושריא
עליה ונח ביה מיהווא טרחא דגלגולא דטרח בשית יומי, דסלקין לשית באת ו', ולשתיין ביי
שית זמנין עשה, ולשית אלפין באלף, ולשתיין רבוא בכתר עלאה, ודא איהו דור הולך ודור בא
והארץ לעולם עומדת.

ובכל זמנא דאתי ואזיל שעתא קיימא ליה, הדא הוא דכתיב והארץ לעולם עומדת, דלהאי בת
זוגיה קיימא ליה בכל אתר ובכל גלגולא ובכל שעתא, אף על גב דאזיל ואתי בכמה גלגולין,
האי איהו צדיק וטוב לו, ולמאן דשעתא דיליה לא קיימא ליה אלא שעתא אחרא דלאו בת
זוגיה קיימא ליה, והאי איהו צדיק ורע לו, כמה דאוקמוה מארי מתניתין כל מי שדוחק את
השעה השעה דוחקתו.

אמר ליה רבי אלעזר, והא ר' פדת צדיק גמור הוה, ואמאי לא נפל בשעתא דיליה דאיהו בת
זוגיה בן גילו, אמר ליה ברי אית גלגולא דמחייב ליה הנפיל במזליה דאיהו בן גילו, דאתמר
ביה (דברים ח ט) ארץ אשר לא במספנת תאכל בה לחם, דאיהו שעתא דמזוני ושעתא דחיי ובני,
ואית גלגולא דמחייב ליה דלא נפיל בשעתא דמזוני דאיהו בת גילו, אף על גב דעביד כמה זכוון
בעלמא, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא
תליא מלתא, דגלגולא גרים ליה כאלו במזלא תליא מלתא.

ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא וחדר אבריה ואפשר הנפלת בשעתא דמזוני, הכי שמענא
בנדיא דכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, דא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן, ובגין
כן אתמר אי בעית דאחריב לעלמא, ואייתי ליה בגלגולא אחרא, ואולי הנפלת בשעתא דמזוני.

אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית לגביה, ואמר עולם דכל צדיק דא שכינתא,
כד אסתלק מינה עמודא דאמצעייתא ואשתארת חריבה, ובגינה אתמר תבעי דאחריב עלמא,
דכל ספירה וספירה אתקריאת גלגל, ועם ו' איהו גלגול, ושית ספירן באתוון סלקין לשתיין רבוא,
ודא איהו דור הולך ודור בא, ולית דור פחות משתיין רבוא, והארץ לעולם עמדת דא שכינתא.

דאיהי אתקריאת אולי, ועלה אתמר כולי האי ואולי דזכי לשעתא דמזוני, ועלה אתמר (דניאל ח ב)
על אוכל אולי, דכבר אתחייב קדם דייתי לעלמא דאיהי שכינתא תתאה, והא אתחייב בספירה
דאיהי לעילא מינה, עד דאתתמן לההוא אתר דאתנטייל בר נש נשמתיה, לית ליה תקנה
בשכינתא תתאה, דאיהי שעטא דכלהו, ובגין דא שעטא לא קיימא ליה, ואם תליא במזלא
עלאה אפילו דיעבד כמה זכוון לאו בזכותא תליא מלתא, דהא מחוייב איהו מלעילא, אמר
רבי שמעון מהכא משמע גלגולא דתליא (דף ק ע"ב) בשכינתא דאיהו במיניה, אבל אם אחרת יקח
לו (שמות כא ו), אם ההוא רוחא ייתי בגופא אחרא, דהא לאו איהו מיניה, מה פתיב ביה קיימא
ליה שעטא תמן ואיהי בת זוגיה, אמר, ודאי קיימא ליה שעטא דאיהי בת זוגיה דאתגלגל עמיה,
אם לא קיימא ביה שארה פסותה ועונתה לא יגרע, שארה דא גלגולא קדמאה, שאר בשרו,
פסותה פי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שם כב כו) דא גלגולא תניינא, ועונתה אדם
יחודא דיליה דאיהו גלגולא תליתאה.

אמר רבי שמעון סבא סבא פתח מלין יתיר דהא סתימין מלין דילך, אמר ליה ההוא סבא,
שארה דא מזונא מסטרא דימינא דמתמן כל מזונא קא אתנא, הדא הוא דכתיב (תהלים קמה טז)
פותח את ידיה ומשביע לכל חי רצון.

כסותה מסטרא דשמאלא דאיהו כסות עינים, דמתמן עריין לשמאלא, בגין דסטרא שמאלא
תמן פגימו, הדא הוא דכתיב (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובגין דא אתמר ביצחק (בראשית כז
א) ויהי פי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות, ותמן צריך פסוייא, ומשה ברהווא אתמר ביה (שמות ג
ו) ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים, ובגין דא ציצית ותפילין אינון פסויא דילך,
הדא הוא דכתיב כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, (ובעור דתפילין, כסותה לבדה היא שמלתו
לעורו), בעור דתפילין, פסותה על ארבע פגפות כסותה אשר תכסה בה (דברים כב יב).

ועונתה מסטרא דעמודא דאמצעייתא דאיהו ישראל שמע ישראל, לתמן יחודא דילך, הדא הוא
דכתיב (שמות כא יא) ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, דהן כל אלה יפעל א"ל
פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

אפא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול, והא פתיב באדם וחוה דסלקין במטה שנים וירדו
שבע, אמר, ודאי הכי איהו דאינון אדם וחוה, מן ותאומתו, הכל ותירין תאומותיו, וכן בגין דהו
להכל תירין תאומות וליה לא הוה אלא חה, קני להכל, ודא גרים ליה פי שבע יפול צדיק וקם
(משלי כד טז), דחב בשכינתא דאיהו בת שבע, ובגין דא נפל בשבע, דאתתא גרים לה מיתה, ודא
ירידה דיליה דנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא.

ולבֿתר דַּאֲשְׁתַּרְשׁ בָּהּ (נ"א דַּאֲשְׁתַּמַּשׁ בָּהּ) אֵילָנָא, וְנַחֲתִית תַּמָּן נִבְיָעוּ לְמַעַבְדַּי אִיבָא דַּאִיהוּ פְּרִיָּה וְרַבְיָה, דָּא גָרִים אָדָם דַּאֲתַבְּרִי בְּדִיּוּקָנִיהּ, דַּאֲסַתְלַק נִבְיָעוּ מִשְׁכִּינְתָּא תַתָּאָה וּמִשְׁבַּע דְּרָגִין דִּילָּהּ, לְבֿתר דְּנַחֲתִינוּ תַמָּן, פִּלָּא סָלִיק לְאַתְרֵיהּ, וְרָזָא אִיהוּ וְקָם.

וּמֵאִי הָוָה נִבְיָעוּ דַּאֲסַתְלַק מִנֵּיהּ, ו' דַּאֲסַתְלַק עַד אֵין סוּף דַּאִיהוּ מִזְלָא עֲלָאָה, דְּנַחֲתִית לִיהּ ו' דַּאִיהוּ אָבָא לְאַתְרֵיהּ, וּלְבֿתר סָלִיק אָבָא כָּל בְּרִיָּה לְאַתְרֵיהּ. (נ"א דְּנַחֲתִית לֵון דַּאִיהוּ אָבָא לְבְּרִיָּה, וּלְבֿתר סָלִיק אָבָא מִבְּרִיָּה לְאַתְרֵיהּ).

(כל זה מיותר) (דַּאִיהוּ שְׁעָתָא דְּקִיָּמָא לִיהּ זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּקִיָּמָא לִיהּ וְלֹא דְּחִיקָא לִיהּ שְׁעָתָא כְּמָה דַּאֲוִקְמוּהָ כָּל הַדּוּחִיק אֶת הַשְּׁעָה שְׁעָה דּוּחִיקָתוּ וְהָא רַבִּי פִּדְתַּי דְּחִיקָא לִיהּ שְׁעָתָא אָמַר לִיהּ קוּדְשָׁא פְּרִיָּה הוּא אִי בְּעִית דַּאֲחַרְיָב עֲלָמָא וְאַפְשֵׁר דְּנִפְלֶת בְּשְׁעָתָא דְּמִזְוִנִי אָמַר לִיהּ בּוֹצִינָא קוּדִישָׁא כּוּלִי הָאִי אֲמֵאִי אָמַר לִיהּ דָּא רָזָא רַבְרָבָא שְׁמַעְנָא דְּבַר נִשׁ דַּאֲתִי בְּגִלְגּוּלָא וְאַתְחַיִּיב לְמֵאֲרִיָּה קָדָם דִּיִּיתִי לְעֲלָמָא אֶף עַל גַּב דִּיעֲבִיד כְּמָה זְכוּן לֹא בְּזִכּוּתִיהּ תִּלְיָא מְלֵתָא דְּהָא מִזְלִיָּה גָרִים לִיהּ וּמָה דַּאֲמַר אִי בְּעִית דַּאֲחַרְיָב לְעֲלָמָא וְאַפְשֵׁר דְּנִפְלֶת בְּשְׁעָתָא דְּמִזְוִנִי בּוֹדֵאִי הָכִי שְׁמַעְנָא דְּכָל צְדִיקָא וְצְדִיקָא אֵית לִיהּ עוֹלָם בְּפִנֵּי עֲצָמוּ וְדָא גּוּפָא דְּבַר נִשׁ דַּאֲתַקְרִי עוֹלָם קִטָּן וּבְגִין דָּא אָמַר אִי בְּעִית דַּאֲחַרְיָב לְעֲלָמָא וְאַיִיתִי לִיהּ בְּגוּפָא אַחְרָא וְאַפְשֵׁר דְּנִפְלֶת בְּשְׁעָתָא דְּמִזְוִנִי אָמַר לִיהּ וְהָא כְּתִיב (שמות כא י) אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנֶתָהּ לֹא יִגָּרַע וְהָן כָּל אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל וכו' וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִי לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ וְיִצְאָה חָנֹם אֵין כְּסָף (שם). אָמַר לִיהּ וְדָאִי אַתְגְּלִי הָבָא רָזָא עֲלָאָה כְּמָה דַּאֲוִקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין אֲשֶׁתּוּ כְּגוּפּוּ דְּמֵאִי וְאַשְׁתַּכַּח דַּאִיהִי חַיִּים דִּילִיָּה הָדָא הוּא דְּכְתִיב (קהלת ט ט) רֵאָה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ (משלי ג יח),